

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 32.

Z KRAKOWA DNIA 20 KWIETNIA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 11 Kwietnia.

JO. Xze Antoni Radziwiłł, Namieśnik N. Króla Pruskiego w Wielkiem Xięctwie Poznańskiem, przybył dnia onegdajszego do tuteyszey stolicy.

Zwłoki JO. Xcia Adama Czartoryskiego mają być na dzień 19 b. m. przywiezione do Warszawy, gdzie po odbytem nabożeństwie złożone zostaną w grobie Kościoła S. Krzyża.

Od dnia 1 Stycznia 1816 roku do dnia ostatniego Marca r. b. Mennica Warszawska wybiła pieniędzy w złocie, monecie srebrney grubey i zdawkowey, oraz miedzianey, w ogólności za 53,198,190 złotych groszy 15. Od rozpoczęcia zaś Mennicy w końcu 1810 roku do ostatniego Marca, wybito tamże pieniędzy w złocie, srebrze i miedzi za złotych 82 miliony 828,262 gr. 5.

Z Wilna d. 16 Marca d. k.

(Z Kurjera Litewskiego.)

Kopia listu obywatela Powiatu Oszmiańskiego, W. Samuela Wołka, do JW. Arcybiskupa Mińskiego i Litewskiego, Anatolego, pisanego, a od tego przesłanego do JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora, Jenerała piechoty i Kawalera, Rzymskiego Korsakowa, który dla publiczney wiadomości, przez pośredni-

ctwo JW. Zarządzającego Gubernią, Rzeczywistego Radcę Stanu i Kawalera Horna, przez Gazetę ogłosić zalecił.

JW. Mości Dobrodzieiu!

“Głosem prawdziwie godnym Namieśnika Pana Chrystusowego, iaki JW. W Mość Pan Dobrodziey za Grekami, a raczey w ogólney Chrześcijaństwa sprawie, wydałeś, a który wołają nayszanownieyszego Namieśnika Monarszego przez zamieszczenie do Gazety Kurjera, Lit: powszechney wiadomości doszedł, przejętym ia do gruntu serca zostawszy, z miernego majątku, do doczesnego szafunku mnie powierzonego, okupić z niewoli osób kilka postanowiłem. Nie wiem iaką sumnę na okup iedney osoby potrzebuje się, dokąd i na czyie ręce pieniądze posyłać. JW. W Mości Pana Dobrodzieia o dokładne mię w tem poinformowanie, iak nayspokorniey mam honor upraszać. Szlachetną czułość Pańska nad losem tych nieszczęśliwych ośmiela mię do niniejszey odezwy.

“Gdy zaś ofiarę moję nie przeznaczam i nie łączę do ogólney składki, lecz udzielnie osób nie mniej trzech lub więcej sam ieden wykupić żądam, dla tego chciałbym, ieśli to być może, iżby ten z ręki mojej ratunek, trafił osoby obciąż-

zone wiekiem lub słabością zdrowia, a po skutecznym okupie, imiona i stan ich mógł być doniesionym do wiadomości mojej z tej szczególnie przyczyny, żębym, gdy przyjdzie ostatnia pobytu mego na ziemi godzina, mógł na myśl sobie przywozić imiona tych współbliźnich, których uwolnieniem zdołam dowieść wiernego ziemskich darów szafarstwa, a ztąd mieć niezawodną nadzieję, że i dla mnie drzwi miłosierdzia na tamtej stronie grobu zamknięte nie będą.

“Zyczyć należy, iżby i inni powierzonych im trzód Pasterze, idąc za podobnym wzorem J.W. W Mość Dobrodzieia, czułem i trafnem wrażeniem, oraz skutecznym z siebie przodkującym przykładem, starali się nakłonić powierzony im lud, iżby dostatków ziemskich, bez których użycia wygodnie obeyść się mogą, na tak ważny przedmiot, obracać nie szczędzili.

“Mam honor być z istotnem uwielbieniem, czcią i uszanowaniem i t. d.,”

Zgodno: Sekretarz, A. Łazarowicz.

Z Petersburga d. 13 Marca d. k.

Dnia 10 b. m. NN. Cesarz Jmć, Cesarzowc, i Jch Wysokość Wielki Xże Mikołaj Pawłowicz, Wielka Xiężna Alexandra Federowna i Wielki Xże Michał Pawłowicz, dopełniając obowiązków Chrześcijańskich, przystępowali do Najświętszych tajemnic Chrystusowych, w mniejszej cerkwi zimowego pałacu.

Podług Gazety *le Conservateur Impartial*, z dnia 8 b. m. na przedstawienie N. Wielkiego Xcia Jmć Mikołaja, Inspektora Jeneralnego Inżynierów, Jeneral Porucznik Oppermana, miał szczęście od N. Cesarza Jmci, w nagrodę swych zasług, otrzymać tabakierę złotą, wizerun-

kiem J. C. M. ozdobioną.

N. Cesarz Jmć udarować raczył orderem S. Anny pierwszej klasy rzeczywistego Radcę Stanu Soncowa, Cywilnego Gubernatora Woronezkiego.

Honorowy członek wydziału admiralicyi Państwa, rangi 7 klasy i Kawaler A. J. Glotów, znaiomy z dzieł swoich o marynarce, które na rozkaz Najjaśniejszej Wielkiej Xiężney Jeymości, Alexandry Federowny, przesłane zostały do Najjaśniejszego Jey Oyca, Króla Jmci Pruskiego Fryderyka Wilhelma III. i od niego łaskawie przyjęte; teraz d. 4 Marca miał szczęście od Jego Królewskiej Mości otrzymać medal złoty przy następującym reskrypcie: — “Dnia 6 Sierpnia roku zeszłego otrzymałem przysłane Jmci dzieła WP. i na dowód mey uprzejmości, przesyłam WP. medal złoty, tu załączony. W Berlinie d. 12 Stycznia 1823.

Fryderyk Wilhelm. „

Z jednej strony tego medalu jest wizerunek Królewski z napisem w języku Niemieckim: *Fryderyk Wilhelm III. Król Pruski*; z drugiej strony Prussy, w postaci jeniusza skrzydlatego, trzymającego w ręce prawey róg obfitości, w lewey zaś tróyzębem uderzający w skałę.

Podług Gazety Petersburgskiej d. 23 Lutego, o północy, w mieście Siebieżu, w Gubernii Witebskiej, grzmoty z piorunami i błyskawicą trwały blisko godziny.

Margrabia Paulucci, Woienny Gubernator Rygski, przybył do tutejszey stolicy.

Z Poznania d. 26 Marca.

Z liczby mężów, których śmierć zwracała uwagę na życie ich publiczne przypomina nam tyle nieszczęść, ile świętney chwały, jest niezawodnie ś. p. Ko-

siński, Jenerał, który ruszony paralizem d. 10 b. m. o godzinie 2 z rana w 53 roku życia swego rozstał się z tym światem w dobrach swych *Targowa Górka w Powiecie Sredzkim.*

Urodzony w Litwie z rodziny szlacheckiej, wszedł rychło w szeregi oyczystego wojska. W roku 1793 posunięty na stopień Kapitana strzelców, ściągnał na siebie starszych uwagę w roku następnym licznemi zdatności i mężstwa dowodami. Później w legionach dowodząc trzecim batalionem legii drugiej, w pamiętnych ówczasowych wyprawach Włoskich uwieńczył się Kosiński czynami równey wyższości talentu, iak nieustraszoney odwagi osobistej. Dał jey dowód, kiedy widząc chwieiące się obok siebie szeregi Francuzkie, porwał chorągiew, i przewodniczył im, do boju i zwycięztwa. W oblężeniu Mantui w r. 1800 pełnił obowiązki Jenerała Adjutanta. Po wzięciu Ferrary w tem mieście dowodził, i łącząc cnoty wojownika z ludzkością obywatela umiał sobie zasłużyć na powszechną miłość i wdzięczność mieszkańców. Pokój Lunewilski, iak dla wielu, tak dla Kosińskiego stał się hasłem do powrotu na ziemię oyczystą. Tu godnych swego umysłu szukając zatrudnień, zatopił się całkiem w naukach, i te myśląc iego głowę w obfite z bogacając wiadomości, nadały mu ową dojrzałość, którą mu wszędzie przyznano. Wyższe iego zawody w zaszczytnym stopniu Jenerała od roku 1806, dotykaia świeżey pamięci współczesnych nam wypadków. Szacunek, na który zasłużyć sobie umiał w każdym położeniu, ziednał mu ten chlubny zaszczyt, że po utworzeniu W. Xięztwa Poznańskiego, stawszy się iego obywatelem, powoła-

nym został od łaskawie nam panującego Monarchy do woysk Jego na Jenerała - Leytnanta. Jakkolwiek pragnął w tem przeznaczeniu służyć swemu krajowi, iednak stargane wielu poprzedniemi trudami siły, zniewoliły go prosić we dwa lata o uwolnienie. — Odtąd świętszy nie znał powinności, iak żyć dla swej małżonki, i trudnić się wychowaniem syna; a iezeli doświadczony tylu losów zmianami zupełney doszedł zgody z sobą i przeznaczeniem swoim, to iedno zapewne napawało goręczą ostatnie życia chwilę, że niemógł sam tego syna wychować dla oyczyny. Syn ten nadto jest młody, ażeby mógł czuć stratę, którą poniosł; ale cznia ią tem mocniej rodacy, cznia przyjaciela, którzy cenić umieia wszystkie zalety rozumu i serca Kosińskiego.

Z Paryża d. 1 Kwietnia.

Izba Deputowanych trudni się ciągle roztrząsaniem budżetu na rok 1824; lecz nie ieszcze nie postanowiła i Ministrowie chociaż lewa strona nie bywa ciągle na posiedzeniach, znajduia w prawey stronie, która składa się z rojalistów, mocnych przeciwników, osobliwie w Hr. de la Bourdonay, &c.

Wczoray rano przybiegl tu goniec z listami od Xcia Angouleme. Zaraz potem o godzinie 8 z rana zebrałi się Ministrowie do Hr. Villele.

Wczoraysza rada Ministrów (wyracza dziennik Goniec) tyczyła się listów, które podług iednych nadeszły z Perpignanu, podług drugich z Berlina. Po ukończoney radzie rozeszły się wieści o utrzymaniu pokoju. Mówiono, iż Austria proszoną iest, aby wspólnie z Anglią podięła się pośrednictwa. Dodawano nawet, iż Król Hiszpański przy-

słał własnoręczny list przez Posła Angielskiego P. A'Court do naszego Rządu wzywając go jeszcze raz, aby Hiszpanii wojny nie wydawał. Dla uniknięcia wojny życzą sobie takowych środków nawet iey stronnicy, którzy od kilku dni stali się umiarkowanyszemi. Lecz znajdują się jeszcze ludzie, którzy koniecznie chcą wojny, i którym nie podoba się pierwszy akt administracji P. Digeon, jako zastępcy Ministra wojennego, to jest mianowanie PP. Coetlosque, Decaux i Dennie. (Zobacz w przeszłym Nrze gazety Krakowskiej artykuł z Paryża.)

Deputacyja od Lionczyków oddała d. 29 z. m. P. Manuel uchwaloną przez iego współobywateli koronę obywatelską, potem nastąpił obiad, na którym znajdował się P. Manuel z obecnymi w Paryżu Lionczykami.

Xze Belluny przejechał d. 26 z. m. przez Tours do woyska.

X. Pradt wydał znowu pismo, porównyujące potęgę Anglii i Rosyi do reszty Europy, wraz z rzutem oka na Grecyją.

Stary Hiszpański Jenerał Eguia, który przed kilku miesiącami opuścić musiał Baionę, otrzymał pozwolenie udania się tam na powrót.

— Dnia 4. —

D. 1 Xze Orleanu z swoją małżonką i córką pożegnał Xiężną Angouleme, która o godzinie 9 z rana do Bordeaux odjechała. Wielcy urzędnicy Dworu Króla i Xiążąt mieli także zaszczyt ją pożegnać.

Ministrowie podać mają izbie Deputowanych projekt względem urządzenia odvodu z popisowych r. 1823.

Jeden z Adjutantów Jenerała Guilleminot, Pan Lostande, przyprorowadzony

tu został d. 1 i w więzieniu Opactwa osadzony.

List z Nowegoiorku pod d. 1 Marca donosi, że Konsul Hiszpański przy Zjednoczonych Stanach od swojego Rządu upoważniony został do wydawania korsarskich listów, jeżeliby do wojny przyszło.

Jedno z pism tutejszych poddał iednemu z rotmistrzów woyska Pirenejskiego następujące słowa w usta: Żalamy liberalistom Hiszpańskim taki cios, iż odbicie się iego zgruchocze Francuzkich.

Niemal powszechnie tu sądzą, iż woysko Francuzkie nie będzie w stanie przed 1 Czerwca rozpocząć wojny; a zważywszy, iż w tym czasie największe w Hiszpanii upały panują i morowe choroby wzniesają, zdaie się zachodzić wątpliwość, czyli wcale do wojny przyjdzie? Tymczasem handel i żegluga zupełnie ustały.

Słychać, iż dom Rotschylda zawarł z Rżadem Francuzkim umowę, mocą której na bony skarbu publicznego zalicza 40 mill: Fr. z których w tych dniach posłano 12 mill: do Baiony.

Wyszła d. 15 Lutego na krążenie z Brestu eskadra pod Admiralem Hamelin, ucierpiała bardzo wiele od burzy w d. 8 i 9 Marca i okręt admirałski w nader skołatany stanie do Bresta powrócił.

W Roszfort uzbieraiają spieszo trzy galery i iednego lugra, które krążyć będą pod Baioną. Brzegi nasze stawiane są z pośpiechem w stanie obrony. Wieloma officerom morskim dozwolono dla słabości zdrowia oddalić się od służby.

Z Lizbony d. 12 Marca.

Zamek Lizboński, który nie zasługuie na nazwisko cytadeli i nie potrafi wytrzy-

mac obłączenia, jest z rozkazu Ministrów potajemnie uzbrojony i w żywność opatrzone. Naprawiono dawne warownie i batterye na nich pozakładano. Sądzą, iż terażniejsi władcy zamkną tam Króla skoro spokojność stolicy przerwana zostanie. Zdaie się jednak, iż stósowniejsze dla swego bezpieczeństwa przedsięwzięli środki; wieży strażniczey Belem wydać mieli rozkazy do dawania znaków aby okrętowi, który w przypadku nieszczęścia wywieść ma głównych rewolucjonistów do Ameryki, nieczyniono w odplynieniu przeszkody. — Woyska osady zstają na stopie wojenney i w każdej chwili gotowe do wyścia; na straże zaciągają z połowem działami. — Lud jest spokojny i prawie na wszystko obojętny.

Z Madrytu d. 24 Marca.

Król odbywa podróż, częścią konno, częścią piechotą i lepiej mu służy niżeli w powozie.

Stany trudniły się przez kilka dni urządzeniem istniejącej piechoty. Na wniosek jednego z Deputowanych postanowiono odżywić rozporządzenia byłych Stanów podczas wojny przeciw Bonapartemu.

Wczoray odiechały Stany i Minister an Miguel do Sewilli.

Jenerał Ballasteros wydał z Saragossy odezwę do milicyi, w której między innymi wyraził: „Wy jesteście nadzieją oyczyzny; mięycie przed oczema przykład z rewolucyi Francuzkiej, iż nie jeden żołnierz z waszey klasy przez swoją nienstraszonosc doszedł do buławy,„ — Ballasteros trudni się z pośpiechem urządzeniem kup zbroynych, które podług ułożonego przez niego planu działać mają. Oprócz tego mieć będzie pod so-

bą 6000 regularnego woyska.

W nocy d. 11 Marca odesłano z Walencyi 60 osób, mianych za przeciwnie konstytucyi, do Jvica. Lecz ten postępek sprawił wielkie nieukontentowanie i ukryła się większa ich część.

Od granic Hiszpańskich d. 23 Marca.

Jeżeli wieściom wierzyć można, tedy woysko Francuzkie osadzi tylko najpierwey Hiszpańskie prowincye nad Ebro i uważać będzie zdarzenia w Hiszpanii, gdy tymczasem oddziały woyska wiary pod Quesada i Odonel do dawney Kastylii ku Burgos postąpią. Działania głównego woyska zupełnie oddzielnemi będą od korpusu wschodnich Pireneów, i ostatni dozna pewnie większego odporu, ponieważ Jenerał Mina zebrał znaczne woysko w wschodniej Katalonii, z którym aż do samey granicy Francuzkiej przytchnął. Marszałek Moncey będzie zatem miał najtrudniejszą sprawę do pobicia Myny i oblężenia potem licznych twierdz w Katalonii, dla zrobienia sobie bezpiecznego punktu oparcia. Korpus Moncey zbiera się pod Bellegarde i mały tylko oddział postąpić ma naprzód przez Mont'ouis, ponieważ pod Puycerda mało znajduie się Hiszpanów i cała ich siła łączy się pod la Parada o kilka godzin drogi od Figueras.

Juanito i Santos-Lodron, dway dowodcy oddziałów woyska wiary nie chcą się poddać pod rozkazy Jenerała Odonel i odesłali przysłanych sobie officerów. Wolne prowadzenie wojny na własny karb bardziey zdaie im się podobać, niżeli poddanie się pod karność. Santos-Lodron doniósł Jenerałowi Quesada, że d. 26 pod Raucanz w Nawarze pobił konstytucyyny oddział z 1400 ludzi złożony, zabrał 600 jeńców i cały tabor. 200 tylko ludzi z swoim dowodcą Salvedo uszło

do Pampelony.

X. Michelona, który z Hiszpanii pod zastoną 30 ludzi iechał do Jenerała Quesady z znaczną summą pieniędzy, został przez Hiszpanów poymany, którzy zabili 4 jego ludzi, a reszta uciekła.

Cudzoziemski korpus w Hiszpanii nazywa się legiionem śmierci; „300 z niego ludzi weszło niedawno do Jun, które miasto, iako otwarte ma bydź za zbliżeniem się Francuzów opuszczone.

Muły, które dawniej nie kosztowały iak 280 do 500 Fr. muszą teraz przeszło po 1500 Fr. płacić. Woysko potrzebuie ich najmniej 2500, a dotąd nie zebrano ich iak 250. Podobnież drożeie owies i siano. Departament des Landes, w którym zbiera się woysko, iest wprawdzie nynieurodzajniejszy. Z powodu kłopotu, w iakim znajdują się officerowie względem karmy dla koni, wydał Maior jenerał rozporządzenie, iż od d. 25 woysko dostawać będzie in natura karmę dla potrzebnych koni.

P. Matafloryda otrzymał w Tuluzie posłuchanie u Xcia Angouleme, ale tylko iako prywatny, nie iako Prezes reienyi.

Baron Eroles przybrał tytuł jenerała kapitana Katalonii, i nadał swoim piśmom legalną formę wyciskając na nich urzędową pieczęć.

W przypadku rozpoczęcia się wojny chcą w Hiszpanii wielki gościnniec prowadzący do Madrytu w kilkunastu miejscach zepsuć, a kupy zbrojne maig wszelką żywność zniszczyć, tak aby woysko Francuzkie żadney nie znalazło. — Do Bilbao nadeszło 10,000 karabinów Angielskich.

Karmelitanki w Tuluzie prosily Arcybiskupa o pozwolenie, aby mogły podarować Xciu Angouleme złotą kapsulkę,

w której z iedney strony znajdują się relikwie S. Teressy, a z drugiej wizerunek Xiężny Ludwiki, ciotki Xcia, która do Karmelitanek wstąpiła.

Uwięzienie Adjutanta Jenerała Guilleminot, Lostande, nastąpić miało z okoliczności, iż z Paryża adressowano do niego pudełko, w którym znajdowały się znaki, &c. Napoleona.

Z *Perpignanu d. 24 Marca.*

D. 20 w wieczór przybył tu Marszałek Moncey, a nazajutrz rano wydał następujący rozkaz dzienny: „Zołnierze! Król raczył mi powierzyć dowództwo nad 4tym korpusem woyska Pireneyskiego pod rozkazami J. Królewskiej Mci Xcia Angouleme. Spodziewam się, iż stanicie się godnemi mienia na swoim czele potomka Wgo Henryka. Zołnierze! macie się nie tylko na polu chwały odznaczać, ale i innych dopełniać powinności. Bez karności niema woyska i prawdziwey chwały Szanowanie własności, opieka spokojnym mieszkańcom, sprawiedliwość względem wszystkich: to musi bydź, to będzie naszym hasłem. Bądźmy iednakowym zapalem ożywionemi, mieymy przy naszych usiłowaniach wytrwałość, któraby w wszystkich stosunkach okazywała naszą rzetelność. Tym sposobem odpowiemy oczekiwaniu J. K. Mci: Niech żyie Król!,,

Prezydent miasta wydał także do mieszkańców odezwę, w której wzywa ich, aby głośno i bez zmyślenia okazali swoją radość z przybycia swojego oswobodziciela.

Jenerał Mina połączył dywizyie Roten, Gorna, Milan i Lobera, tak iż ma do 15000 ludzi.

W Berga nastąpić miało powstanie, które konstytucyjne woyska przytłumić

miały, jednak nie bez krwi rozlewu.

Kolumna od 2 do 800 Hiszpańskich wychodniów, w której znajdowało się wiele kobiet i dzieci, odesłano do Prades.

Onegday o godzinie 4 z południa wystrzały z dział zapowiedziały przybycie tu Xcia Angouleme; wczoray odbył J. Krolewiewska M. przegląd woyska na równinie Canet, a dziś udał się w dalszą drogę.

Z Baiony d. 27 Marca.

Jeżeli istotnie do wojny przyjdzie, tedy niezaraz się jeszcze rozpocznie. Dó wóz żywności nie jest jeszcze dostatecznie urządzony i mułów niema jeszcze podostatkim.

Ogłoszono tu zwycięstwo, które Jenerał Quesada odnieść miał pod Jrun, i dodano, iż opanował to miasto, lecz w krótkce okazało się, że usiłowanie jego, które z Trapistą na czele 500 ludzi uczynił, było bezskuteczne i oba znaczną ponieśli stratę, tak iż przez to niewczesne i nieużyteczne przedsięwzięcie zrazili tylko odwagę pod ich rozkazami będących żołnierzy, i ściągnęli bliżej granicy konsztyucyynego Pułkownika Jauregui, który woyskiem swoim osadził Jrun.

Hiszpanie głoszą, że Bessieres kapitulował i przyjął przebaczenie.

Do Barceliony przybyły 2 bataliony ochotników z wyspy Minorki.

Z Bordeaux d. 29 Marca.

W nocy ze środy na czwartek politycia udała się do jednego z tutejszych zależnych domów, dla uwięzienia wskazanej jej przez wyższą władzę osoby, ale jej już nie znalazła i tylko dwa jej tómaczki zabrała.

Podług listu z St. Sebastian pod d. 23 b. m. Jenerał Ballasteros przybył do

tamtejszego powiatu.

Wczoray przybył tu Marszałek Xze Belluny i po krótkim zabawieniu udał się w dalszą do woyska drogę. Przybył tu także cywilny kommissarz przy woysku, P. Martignac, a dziś odjeżdża do Baiony.

Z Londynu d. 1 Kwietnia.

N. Król byłego w Wiedniu Posła swojego, Margr: Londonderry, wyniósł z całym jego potomstwem na Vicehrabiego na Seaham, a Jenerała porucznika W. K. Beresford na Vicehrabiego Beresfordu.

Wczoray nadeszły tu listy do Austriackiego Ambassadorsa Xcia Esterchazy, które zaraz posłano za nim do Bryghton, gdzie teraz bawi. Maią one nader ważne zawierać doniesienia.

Nadeszła tu wieść z Paryża, że Hr. Juliusz Polignac udać się ma z zleceniami Rządu Francuzkiego do Madrytu, nie zaśługując na żadną wiarę.

Oczekiwany tu jest w krótkce rozkaz względem zaciągu maytków.

Wyszło tu wezwanie do chirurgów, aby życzący sobie służby w woysku podawali się, i gotowemi byli do pełnienia zaraz służby.

Gazeta nowy Times porównywa mięszanie się Ludwika XVIII do wewnętrznych spraw Hiszpanii z mięszaniem się Xcia Oranii do spraw Anglii, i spodziewa się, iż iak ostatnie posłużyło do ugruntowania rozumney wolności w Anglii, tak też wmięszanie się Ludwika XVIII. podobny przyniesie skutek.

Powołany od naczelnego dowództwa w Biskai i Galicyi na Ministra wojennego Hiszpańskiego Jenerał Torriños, jest iako żołnierz uczniem Jenerała Angielskiego Doyle, pod którym służył prze-

ciw Francuzom. Przy oblężeniu Tortosy dowodził pod Jenerałem Odonel wy-
cieczką i odebrał zlecenie odebrania na
czele 300 granadierów osadzonego przez
Francuzów wzgórza i na nim się usado-
wienia. Dopełnił tego zlecenia z nay-
większą odwagą, lecz przez zbyt długi za-
pał zapędził się za uciekającym nieprzyja-
cielem aż do jego obozu, gdzie z szczupłym
swoim wydziałem nie mógł przewyższa-
jącej liczbie Francuzów wydołać, został
pobity i po waleczney obronie dostał się
w niewolę. Na wiadomość o tem zda-
rzeniu rzekł Jenerał Odonel: za nieu-
straszzone zdobycie wzgórza zasłużył Tor-
rijos na wieniec, ale za ściganie nie-
przyjaciela przeciw rozkazowi kulę w
łep. Teraz ma zupełnie męzki wiek,
lat 35. Za powrotem Króla Ferdynanda
wtrącony został do więzienia inkwizy-
cyi, ale wyszedł z całą skórą. Jego to-
warzysz oręża Martin, przezwany Em-
pecinado, liczący taraz 45 lat, ma tak-
że naczelne dowództwo w woysku Hi-
szpańskiem, i w dawniejszey wojnie
wslawił się przez urywkową wojnę. W
jednym z szczęśliwych napadów na tran-
sport Francuzki żywności, dostała mu się
także w zdobyczy nalożnica Marszałka
Moncey. Jeden z malarzów Angielskich
wymalował z tey sceny tak trafny o-
braz, iż przy wystawieniu w Akademii
powszechnie się podobał. Za powrotem
Króla podał mu Empecinado przełożenie,
ale to tak źle przyjęte zostało, iż dla
uniknięcia uwięzienia, musiał z Madry-
tu uciekać.

Podług listu z Wasingtonu (pod d.
25 Lutego, Pan Canning zaprzeczył zu-
pełnie wieści, iakoby Anglija miała myśl
opanować wyspę Kubę, i w tym oświad-
czeniu dodał: korzystać z słabości Hi-
szpanii, dla zagarnienia iey posiadłości,

nie byłoby wcale rzeczą chwalebną.

Trzęsienie ziemi wiedzca teraz pra-
wie wszystkie części świata. W Valpai-
roso w Chilijskiej Rzpltey nastąpiło d.
20 Listopada r. z. wstrząśnienie ziemi,
które prawie 4 minuty trwało; szkoda
nie jest jednak tak znaczną, iaką długie
trzęsienie zaprzątało; obaliły się tylko
mury kilku Kościołów, ale żadna wieża
i nikt życia przy tem zdarzeniu nie utra-
cił. Wstrząśnienia lubo lepsze trwały
jednak aż do 21 w wieczor. Podczas
wielkiego wstrząśnienia d- 20 odstąpiło
morze na 12 stóp od brzegu.

Z Włoch d. 26 Marca.

Król Neapolitański bawie będzie
przez całe lato w Niemczech i odwiedzi
Karlsbad.

W Neapolu urządzają teraz siłę zbroj-
ną cyrkulowey sprawiedliwości z 1850
głów, która na tyle szwadronów będzie
podzielona ile jest cyrkulów. Różni się
w tem od żandarmów, że tylko sądowych
rozkazów będzie dopełniać. — 17,000
woyska Austriackiego odciągnęło już w
5 kolumnach z kraiu Neapolitańskiego.

Z Liworna i z Ankony dozwolony ie-
szcze jest związek z Grecyją; ale żadnemu
z znajdujących się w Ankonie Greków
nie wolno, iak tylko w nayściślejszem
inkognito pokazać się w Rzymie.

Gdy Angielski Vicekonsul w Smir-
nie, Crassan, uwiadomiony został, że
Greckie okręty wysadziły woyska Turec-
kie na jedną z wysp pustych, posłał za-
raz Joński okręt i barki pod banderą An-
gielską, dla uratowania nieszczęśliwych
od głodu i pragnienia. Na znak wdzię-
czności Basza przysłał mu konia, ale
Turcy tak dalece rozjątrzonemi byli na
postępek Greków, iż z czyli 3 Smirneń-
skich Greków zamordowali.

DODATEK

DO N^{ro} 32.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 20 KWIETNIA 1823 ROKU W NIEDZIELE.

— Z Krakowa. —

O Zgonie Xięcia

ADAMA CZARTORYSKIEGO,
byłego Generała Ziem Podolskich, Feldmarszałka Ces. Austriackiego, Kawalera Orderu Złotego Runa i wielu innych Polskich i zagranicznych, byłego Kommandanta Szkoły Rycerskiej, Marszałka Seymu i Trybunałów.

Kiedy w Sieniawie przy obrządku pogrzebu JO. Xięcia Jmci na Klewanie i Zukowie Adama Czartoryskiego, krótkość czasu dla zbliżających się świąt Wielkanocnych, żadnemu z nas przytomnych Obywateli, nie pozwoliła staropolskim zwyczajem uczcić w przemowie pamięć tego szanownego w oyczyźnie Męża, umyśliłem uwagi moje w tey mierze Publiczności podać.

Przyszedłszy na świat Xiężę Adam Czartoryski, w Gdańsku w roku 1734 zszedł z niego w Sieniawie 20 Marca 1823 przeżywszy lat blisko 89 i strawiwszy kilka lat ostatnich życia swego na przygotowaniu prawdziwie Chrześcijańskim, do bliskiego zgonu, który przeczuwał.

Łącząc ten Xiężę w sobie rzadkiem zdarzeniem zgromadzone d. ry losu, rozumu, talentów i serca, zasługuie na szczególniejsze, współczesnych zastano-

wienie się i uwagę.

Urodzony z Xięcia Augusta Czartoryskiego, Wojewody Ruskiego i Zofii Sieniawskiej, córki Hetmana Wgo Koronnego, Kasztelana Krakowskiego, należał co do urodzenia z obojga Rodziców, do osób najwyższego po panujących rzędu; pochodził zaś z Ojca z szczepu rodziny Jagiełłów, Królów Polskich, i Wielkich Xiążąt Litewskich długo i chwalebnie w Polsce i Litwie panującey i przez Polaków ukochaney. — Posiadając możną Fortunę, zaszczycił te dary szczęścia, nayszlachetniejszym ich użyciem; i najlepsze posiadając serce inney w nich nie znajdował rozkoszy, iak tę, że mu podawały sposobność służenia oyczyźnie i ludzkości. — Pomię wysokie rangi, które ten Xiężę posiadał, iako powszechnie wiadome; pomię talenta i zdatność, gdyż współcześni, w różnych okazyjach byli ich świadkami; ale nie zamilczę nayszlachetniejszego rysu Jego charakteru, który skromność Jego chciała mieć ukrytym przed światem, to jest dobroczynność. — Połączał on w tym względzie te rzadkie własności, że chciał i mógł byź dobroczynnym. Miał, bo wyższość Rangi sprawiała, iż iadzione dobrodzieystwa nie

upokarzały nikogo, bo zdatkiem łączył się i zaszczyt, a rozsądek jego w kierowaniu niemi, rzadko chybiał; i jeżeli się kiedy pomylił, to chyba w ten czas, gdy w wątpliwości wolął niepotrzebego i niezasłużonego obdarzyć, a niżeli potrzebnemu i zasłużonemu odmówić. Chciał; bo odebrawszy od natury dobroć nieograniczoną, dobroczynność Jego była bez granic; i rozlewała się na ludzi wszelkiego stanu i kondycyi; żył długo i dobroczynnie; wieleż też po życiu jego płynęło!

W życiu publicznym nieskażony, przykładał się staraniem i kosztem do kształcenia Polskiej młodzieży, widząc w czasie młodszych lat swoich potrzebę tego w kraju; szczególniej też przez korpus Kadetów, do którego utworzenia i utrzymania, wiele się przykładał, a teyże młodzi już ukształconey w dostojnym domu swoim, dawał schronienia, dalszy porę i wsparacie, by te szczepy ręką Jego sadzone i wzrosłe, pożyteczną krajowi przynieść mogły owoce.

Poważany od współczesnych Monarchów, a szczególniej też od Cesarza Józefa, Leopolda i Franciszka, nieużył wpływu swego na nic innego, iak na polepszenie losu prowincyow od Polski oddzielonych, pod berłem Austryackim zostających; w których, ku schyłku wieku w Dobrach swoich Sieniawie, najlubieńsze obrał sobie siedlisko.

Sumienie jego czyste i wolne od wszelkich zarzutów, nigdy nie zmieszało naturalney, i uprzejmey wesołości, nigdy niezasępiło otwartego i wypogodzonego Jego czoła.

Nieotaczał się przepychem, lecz chciał mieć domy i mieszkania swoje ozdobne okazałością i prostotą Staropolską.

ale te Sciany niebłyszczące się cudzoziemsiem zbytkiem, brzmiały odgłosem przyjaźni, przychylności, uwielbienia czci, i zawdzięczenia oddawanych Jemu i szanowney Jego Rodzinie przez Przyjaciół, Sąsiadów, ucisnionych znajdujących schronienie, Osób obowiązanych różnemi stosunkami wdzięczności, wychowanych i ukształconych kosztem Jego w kraju i zagranicą, którzy wszyscy tam znajdowali szczerą uprzejmość, gościenność otwartą i wszelkie zapawy i rozrywki w iakich tylko nieskażone serce i umysł znaleźć może upodobanie.

W. Jmć Xiądz Kanonik Siarczeński Proboszcz Jarosławski w Exorcie swojej przytoczonym trafnie wyrazem, często przez Osoby zmarłego Xięcia otaczaiące używanym, *Kochany Xiąże*, rozrzewnił przytomnych.

Jeżeli Monarchom pozostaia przydomki, nadane im przez uszanowanie, a niekiedy i przez wdzięczność, niechże między nami rodakami zgasłego Xięcia, pozostanie mu na zawsze, ten wyraz, którym Kaznodzieia trafił do serca słuchaczów i ten przydomek *Kochany Xiąże*. — Ta odezwa była już poprzedzona innemi i po niej nastąpią ieszcze inne, godniejsze podania do publiczności; są to kwiaty rzucane na Szanowną mogiłę, a rozmaitość ich i liczba wspólnym tak dla zmarłego, iak i dla żałujących będzie zaszczytem.

Xaw: . . . Wies: . . .

Z Tryjestu d. 25 Marca.

Listy z Korfu pod d. 10 Marca, a pod 4 z Missolungi powtarzaią, iż Patras znajduje się w ręku Greków i wystawiaią bardzo pomyślny stan Pelopenesu. Maurokordato usiłował dostać się przez Janinę do Laryssy.

Z *Buxelli* d. 4 *Kwietnia*.

Stychać, iż N. Król Jenerała *Duvivier* wyniósł na Barona. J. K. M. jest d. 15 b. m. w *Leodyum* oczekiwany.

Podług listów od granic *Francuzkich* miano w *Kale* wielu *officerów* nie będących w służbie uwięzić, którzy chcieli do *Angli* odpłynąć.

Z *Frankfortu* d. 30 *Marca*.

Na 7mym posiedzeniu *Seymu* związku *Niemieckiego* zastępca prezesa doniósł, że N. Cesarz *Austrijski* w miejsce wyniesionego dotychczasowego *Prezydującego* Posła, *Hr. Buol-Schauenstein*, na *Ministra* stanu, mianował rzeczywistego swojego *tajnego* Radcę *Barona Münch-Bellinghausen* *Prezydującym* Posłem, i że pierwszy okaże *Seymowi* list *odwoławczy*, a ostatni złoży po *Wielkiej* noczy list *wierzytelny*. — Na wniosek *Prezesa* *Seym* odroczył posiedzenia z powodu *świąt Wielkanocnych* do 10 *Kwietnia*.

Xze *Brezenheim*, naturalny syn *zmarłego* *Elektora* *Bawarskiego* *Karola* *Teodora*, *umarł* w *Wiedniu* w 62 roku życia, gdzie od 20 lat mieszkał i zostać miał majątku do 4 *mill. Zr.*

Z *Kassel* d. 1 *Kwietnia*.

Jenerał *porucznik* i *Gubernator* *Urff* został dla *podeszłego* wieku od służby *uwolniony*, a miejsce jego objął *Jenerał* *major* i *dowódca* *Müller*. — *Jenerał* *Ochs* towarzyszyć będzie w *podróżach* *Xciu* *Następcy* *Elektorstwa*.

Z *Weimaru* d. 28 *Marca*.

Seym nasz *zgrupował* się d. 12 b. m. po *trzeci* raz. *Naradzono* się *znowu* o *publiczności* *posiedzeń*, *lecz* *przy* *głosowa-*

niu *odrzucona* została 16 *głosami* *prze-*
ciw 15. Na *14tem* *posiedzeniu* *złożone*
zostały *dwa* *plany* *do* *splacenia* *3*
mill. tal. *długu* *kraiowego*. *Podług*
pierwszego *ma* *być* *przez* *roczny* *fundusz*
umorzenia *po* *50,000* *tal.* *w* *30*
latach *splacony*, *a* *pod-*
ług *drugiego* *przez* *roczny*
fundusz *po* *20,000* *tal.* *w*
58 *latach*. Na *7tem* *posie-*
dzeniu *wniesione* *zostało*
ustanowienie *icdnostayney*
taxy *sądowej*.

Z *Hanoweru* d. 3 *Kwietnia*.

Przy *nastąpić* *mającem* *w*
przyszłym *miesiącu* *nowem*
urządzeniu *kraiu*, *tajny*
Radca *sprawiedliwości*
Niemann *udać* *się* *ma*
na *Landrosta* *do* *Hildesheim*,
Radca *Rumann* *na* *radcę*
cyrkulowego *do* *Osna-*
bruku, *a* *Radca* *rządowy*
Rumann, *w* *Aurich* *przy-*
będzie *tu* *na* *radcę* *cy-*
rkulowego

Na *następcę* *zmarłego* *w*
Londynie *tajnego* *gabi-*
netowego *Radcę*, *Barona*
Best, *przeznaczają* *Posła*
naszego *przy* *Seymie*
Niemieckim, *P. Hammerstein*.

Liczba *publicznych* *uczniów*
w *Getindze* *wynosiła* *w*
przeszłym *półroczu* *1420*.
W *następującym* *spodziewana*
jest *większa* *liczba*, *tak*
iż *trudno* *będzie* *dla*
nich *o* *mieszkania*.

Właściciele *Król*: *Pruskich*
orderów *i* *znaków* *hono-*
rowych *mają* *się* *przed*
końcem *bieżącego* *miesią-*
ca *do* *gabinetowego*
naszego *Ministra* *zgłosić*.

TEATR NARODOWY.

Dziś *w* *Niedzielę* *to* *jest* *d.* *20*
Kwietnia *daną* *będzie* *wielka*
Melo *Drama* *z* *Prologiem*,
pod *nazwiskiem*, *Upiur*.

We *Czwartek* *zaś* *d.* *24*
Kwietnia *daną* *będzie* *na*
Żądanie *Komedyja* *w* *3*
aktach *oryginalnie* *przez*
J. U. Nimcewicza *wierszem*
napisana, *pod* *nazwiskiem*:
Pan *Nowina* *czyli* *Dom*
Pocztowy.

DONIESIENIA.

Podpisany *Komornik* *Sądowy* *podaje*
do *publiczney* *wiadomości*, *iż*
dnia *24* *Kwietnia* *1823* *r.*
o *godzinie* *10tej* *ranney*,
a *o* *3ciej* *z* *południa* *w*
Chrzanowie *w* *Qk.*

W. M. Krak: leżącym w Biorze Wójtwa Gminy Chrzanowskiej y odbęda się sprzedarze przez licytacyją publiczną różnych ruchomości, jako to: szabaszników mosiężnych, rądlu miedzianych, lichtarzy mosiężnych, talerzy cynowych, i t. p. ruchomości, tudzież dochodu całego domu w Chrzanowie pod L. 172 sytuowanego, które w 12 letnia dzierżawę wypuszczone będą. Chęć licytowania mający na oznaczony czas i miejsce z gotowemi pieniędzmi przybędą. — W Krakowie dnia 16 Kwietnia 1823 roku.

T. Jarzyński, Kom: Sąd:

Nro. 29973 — 34788. Libr: 485.

Kommissyia Woiewództwa Krakowskiego przywodząc do skutku Postanowienie J. N. Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 8go Stycznia 1818 r. w przedmiocie zalegającego w reszcie szacunku na Dobrach przez bywszy Rząd Ces. Król. Austriacki sprzedanych, zapadłe, w myśli więc Artykułu 4 tegoż postanowienia, nadto w skutek Reskryptu Wysokiej Kommissyji Rządowej Przychodów i Skarbu, z dnia 30 Września r. z. Nro 34,306 wyszłego Dobra Zagorzany w Obwodzie Stopnickim i w tuteyszym Woiewództwie położone, a dotąd w posiadaniu W. Józefa Goczalkowskiego będące, które mu pierwotny od bywszego Ces. Król. Austriackiego Rządu nabywca W. Wincenty Jurkowski odsiąpiał, iako Rządowi na teraz Królestwa Polskiego tak wresztującemu szacunku iak niemniej w prowizyi zadłużone na publiczną sprzedarę w dziedzicznym szacunku cna szkodę i rezyko dotychczasowego posiadacza ogłasza i dla tego każdego mającego chęć Dóbr rzeczonych prawem własności nabycia, tu do Bióra Kommissyji Woiewódzkiej na dzień 15 Czerwca r. b. godzinę 9tą ranną iako terminie odbydz się mającey publiczney licytacyi wzywa. Główniejsze warunki do sprzedarzy Dóbr rzeczonych stanowią się następujące:

1) Cena fiskalna pierwszego wywołania do Licytacyi bierze się na zasadzie Kontraktu z byszym Ces. Król. Austriackim Rządem zawartego w Summie Złp. 65,779 gr. 17 na monetę grubą Kassową obrachowaną.

2) Summy tej dziesiąta część iako Vadium kaźden licytować chcący przed rozpoczęciem Licytacyi w gotowiznie podobneyże monety złożyć iest winien.

3) Naywięcey ofiarującemu dziedzictwo Dóbr rzeczonych przyznanym będzie, nieprzedzey iednak, dopoki zatwierdzenie punktów Kontraktu przed Pisarzem Aktowym spisać się mającego przez Rząd Naywyższy nie nastąpi.

4) Pomimo przecież tego naywięcey ofiarującego, protokół licytacyi od daty iego zamknięcia obowięznie, Rząd zaś Królowy, od zawarcia Kontraktu.

5) Niedotrzymujący punktów Protokołu licytacyi utracą całkowicie Vadium, ale oprócz tego niedobór z dalszey licytacyi, w zględzie ofiarowanej przez niego Summy uważany wynikający na majątku iego poszukiwanym będzie.

6) Naywięcey ofiarujący zaraz po zamknięciu protokołu Licytacyinego, obowiązany iest złożyć w Kassie Główney tuteyszey summ Złp. 23,536 gr. 14 iako resztujący szacunek Dóbr rzeczonych, z prowizyją po dzień 1 Lipca r. b. wyrachowaną, która iednak, iezeliby wcześniey płaconą byta potraci się, oprócz tego.

7) Winien także będzie zaraz naywięcey ofiarujący w właściwey Kassie obwodowej zapłacić wszelkie z Dóbr tych Skarbowi zaległe podatki, nadto.

8) Zwrócić kosztą Rządowi odbytey Licytacyi, a pozostałą resztę dotychczasowemu właścicielowi powrócić.

9) Dobra te oddane zostaną przyszlemu Dziedzicowi w tych samych granicach, z temiż samemi użytkami, niemniej ciężarami, iak ie dziś W. Goczalkowski posiada, zresztą

10) O dalszych warunkach, kaźdemu chęć mającemu licytowania zostawia się wolność w Biorach Kommissyji Woiewódzkiej przekonania się. — Kielce d. 20 Marca 1823.

Radca Stanu Nadzwyczajny

P R E Z E S

(podpisano) Wielogłowski.

Sekretarz Jeneralny

(podpisano) Zamojski.